

?Mobilitat lliure i sostenible

Entrem en un temps de grans canvis. Per una banda a causa de la natural evolució socioeconòmica i, per l'altra, per la constatació de viure en un planeta castigat i fràgil. I, per reblar el clau, l'aparició sobtada d'aquesta estranya pandèmia que ha agafat a tothom amb els pixats al ventre, com vulgarment es diu, ha acabat d'accelerar les coses sense haver tingut encara un pla ben dissenyat d'antuvi.

En qualsevol cas, sembla clara la necessitat de buscar una nova mobilitat, que ja no pot esperar més. Com també la necessitat d'anar definint un nou tipus d'urbanisme que eviti les grans aglomeracions demogràfiques i alhora permeti una transversalitat més adequada de tots els serveis bàsics, en teoria més fàcils d'administrar en espais urbans, però amb el peatge excessiu de les congestions i, desgraciadament, de la gran contaminació ambiental.

Per això, la possibilitat de compartir vehicle comença a ser ja no una cosa teòrica, sinó real i factible. Precisament a la nostra ciutat una primera experiència l'acaba de plantejar el Montepio de Conductors Manresa-Berga, del qual formo part, en estrenar un servei de lloguer de vehicle elèctric, amb la col·laboració de la cooperativa Som Mobilitat, que es troba implementada arreu del país i creixent a poc a poc, però amb força. És també una manera de garantir la mobilitat lliure i personal que no ha de ser incompatible amb la col·lectiva. Més aviat, caldria que fos complementària. A partir d'aquí l'escenari és ben obert i convindria que, sense apriorismes, talibanismes i idees prefixades, tothom, tant la societat civil com les institucions públiques, comencéssim a analitzar a fons la realitat i establir projectes de futur que progressivament s'hauran d'anar testant i consolidant.

Per això aquesta primera experiència a Manresa hauria de ser la punta de llança per fer una anàlisi acurada de la nostra mobilitat. No pot ser que hi hagi qui en vulgui tenir el lideratge exclusiu. Sabem que els nostres representants polítics tenen tendència a tirar pel dret i, de manera populista i demagògica, forçar la situació gràcies a les possibilitats que els dona l'al·leluia. No hauria de ser de cap manera així. El debat ha de ser transversal i amb fonaments tècnics, lluny d'ideologismes mal entesos. Estigmatitzar el vehicle privat no és la solució. Dedicar-se a fer experiments a la nostra xarxa viària urbana castigant la fluïdesa del trànsit tampoc. Lamentablement, estem farts de veure com s'exemplen voreres on no és necessari, com s'impedeix l'aparcament on seria possible sense molestar ningú, com s'eliminen empetiteixen carrils en vies o avingudes que són essencials per moure's ràpidament per la ciutat, etc. Hi ha determinats tècnics i polítics municipals que tenen jurada la guerra al cotxe particular i el que acaben fent és crear, al cap i a la fi, embussos considerables que van en contra de la paciència dels conductors, l'efectivitat econòmica i, pitjor encara, de la qualitat de l'aire perquè els motors estan engegats traient fums sense moure's de lloc.

En fi, que cal posar-se les piles. I pensar bé i racionalment abans d'actuar lluny d'autoritarismes estèrils i sempre amb generositat i esperit de consens. A veure si en som capaços! Almenys a casa nostra.